

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4680/2021
27.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из, ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/20 од 25.05.2021. године, у седници одржаној дана 27.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/20 од 25.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2597/20 од 25.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 310/18 од 23.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да уговор о поклону закључен дана 22.09.2017. године између непарничара ВВ из ... и туженог ББ из ... солемнизован пред јавним бележником Биљаном Илић из ... под бројем ОПУ: ..-2017 од 22.09.2017. године нема правно дејство према тужиоцу АА у обиму потребном за намирење његовог потраживања према непарничару ВВ из ... у износу од 14.500 евра по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 26.01.2018. године до исплате и у износу од 1.382,68 динара по средњем курсу НБС на дан исплате на име доспеле камате на износ главног потраживања до 26.01.2018. године а све по основу дуга по правноснажној, извршној пресуди Основног суда у Куршумлији П 144/2016 од 21.11.2016. године, као и да се обавезе тужени да призна и трпи да тужилац своје потраживање намири продајом непокретности који су биле предмет наведеног уговора о поклону и то непокретности ближе описаним у ставу првом изреке и којим је тражено да се утврди да је ништава и да не производи правно дејство Заложна изјава туженог ББ из ... оверена од стране јавног бележника Биљане Илић из ... у форми јавнобележничког записа 08.01.2018. године под бројем ОПУ: ..-2018 и којим је тражено да се брише извршна вансудска хипотека уписана на основу наведене заложне изјаве на непокретностима ближе описаним у ставу првом изреке. Ставом другим

изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи тако да остане без правне важности заложна изјава туженог ББ из ..., оверена од стране јавног бележника Биљане Илић из ... у форми јавнобележничког записа 08.01.2018. године под бројем ОПУ: ..-2018 и којим је тражено да се брише извршна вансудска хипотека уписана на основу наведене заложне изјаве на непокретностима ближе описаним у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.598,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2597/20 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права с`тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП с`обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права јер примена члана 280. Закона о облигационим односима није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) а нижестепене одлуке сагласне су правном схватању Врховног касационог суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоврсним или сличном чињенично-правном ситуацијом. Одлука на коју се позива ревидент (где је утврђено да дужник нема непокретности већ само пензију) није донета у истој чињенично-правној ситуацији као одлука донета у овом спору те нема потребе за уједначавањем судске праксе. Осим тога, тужилац уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради побијања дужникових правних радњи поднета је 03.09.2018. године, а вредност предмета спора је 2.079.496,96 динара (17.607 евра).

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић